

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatelky **J. Ž.**, zastoupené JUDr. Arnoštem Urbanem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, tř. ČSA 300, za účasti **1) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Rychnov nad Kněžnou**, se sídlem v Rychnově nad Kněžnou, Jiráskova 1320, **2) České republiky - vojenské správy**, zastoupené Vojenským úřadem pro právní zastupování Ministerstva obrany, se sídlem v Praze 6, nám. Svobody 471, **3) L. Č. s.p.**, **4) Pozemkového fondu České republiky**, se sídlem v Praze 3, Husinecká 11a, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2005, č. j. 30 Ca 89/98 - 47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 13. 5. 2005 se J. Ž. (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného pravomocného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byl odmítnut její návrh na obnovu řízení ve věci rozhodnuté pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 2. 1999, č. j. 30 Ca 89/98 - 24 a 30 Ca 125/98 - 9, jímž byla ve společném řízení potvrzena rozhodnutí Okresního úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 18. 5. 1998, č. j. PÚ 964/98-3921 VA (1330/00/3) a ze dne 21. 4. 1998, č. j. PÚ 900/98-3917 VA (1330/00/2), kterými bylo podle ustanovení § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o půdě“), rozhodnuto o vlastnictví stěžovatelky k nemovitostem specifikovaným ve výrocích těchto rozhodnutí.

Podle § 114 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení: a) o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu nebo b) ve věcech politických stran a politických hnutí, a proto Krajský soud v Hradci Králové v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl návrh stěžovatelky na obnovu řízení jako nepřípustný, neboť v daném případě se nejedná ani o jednu ze shora uvedených věcí.

V kasační stížnosti stěžovatelka brojí proti postupu Krajské soudu v Hradci Králové s tím, že obeslal všechny účastníky za účelem vyjádření se k jejímu návrhu na obnovu řízení, avšak jejich následná vyjádření již nezaslal k případné replice stěžovatelce. Ta se tímto postupem cítí zkrácena na svých právech a tvrdí, že je evidentní, že soud se nechce zabývat předloženými důkazy, a to dvěma znaleckými posudky, v nichž je soudním znalcem potvrzeno, že v dané věci byl porušen zákon. V následném doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 8. 2005 potom stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce uvedla, že: 1) napadené usnesení jí bylo doručeno dne 2. 5. 2005, 2) toto usnesení napadá v celém rozsahu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. pro jeho nezákonnost a 3) navrhuje jeho zrušení a vrácení věci zpět krajskému soudu k dalšímu řízení.

Z účastníků řízení se ke kasační stížnosti ve svém přípisu ze dne 12. 9. 2005, sp. zn. 3072/05, vyjádřilo Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Rychnov nad Kněžnou, které navrhlo, aby podaná kasační stížnost byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Další účastník – L. Č. – ve svém přípisu ze dne 12. 9. 2005 navrhl kasační stížnost s odkazem na § 114 odst. 1 s. ř. s. zamítnout. Stejně tak Vojenský úřad pro právní zastupování Ministerstva obrany ve svém vyjádření ze dne 19. 9. 2005, č. j. 402-00123-97-30, odkázal na dikci ustanovení § 114 odst. 1 s. ř. s. a navrhl, aby kasační stížnost jako nedůvodná byla zamítnuta. Pozemkový fond České republiky se k předložené kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Co se týče stěžovatelkou namítané nezákonnosti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové o odmítnutí jejího návrhu na obnovu řízení, odkazuje Nejvyšší správní soud na již shora uvedené ustanovení § 114 odst. 1 s. ř. s., které stanoví, že obnova řízení je přípustná toliko proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Přípustnost obnovy řízení je tedy v rámci správního soudnictví ex lege omezena jen na tato dvě řízení vedená podle dílu 3 a 5, hlavy II, části třetí s. ř. s. Nicméně v případě stěžovatelky se nejednalo ani o jedno z těchto dvou zákonem předpokládaných řízení, nýbrž o řízení ve věci úpravy vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku podle zákona o půdě, přičemž z daného ustanovení § 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario vyplývá, že v této věci není obnova řízení přípustná. Jestliže tedy Krajský soud v Hradci Králové podle § 46 odst. 1

písm. d) s. ř. s. rozhodl o odmítnutí návrhu stěžovatelky na obnovu řízení s tím, že se jedná o návrh nepřipustný, rozhodl v souladu se zákonem.

Pokud jde o stěžovatelkou namítaný postup Krajského soudu v Hradci Králové, který jí nedoručil došlá vyjádření účastníků řízení k jejímu návrhu na obnovu řízení, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tento postup nebyl v souladu s ustanovením § 74 odst. 1 s. ř. s., ale vzhledem k tomu, že se jedná o nepřipustný návrh, nemělo předmětné pochybení krajského soudu vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

Lze proto uzavřít, že kasační stížnost byla shledána nedůvodnou a Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť neúspěšné stěžovatelce náhrada nákladů řízení nepřísluší a další účastníci nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnili a ani ze soudního spisu nevyplývalo, že by jim nějaké náklady řízení v souvislosti s řízením o kasační stížnosti vznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu